

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 26.11.2019
COM(2019) 601 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

Nionde rapporten från kommissionen om tillämpningen av åtgärderna för kontroll av traditionella egna medel (2016–2018) – Artikel 6.3 i rådets förordning (EU, Euratom) nr 608/2014 av den 26 maj 2014

1. INLEDNING

Kommissionen rapporterar vart tredje år¹ till Europaparlamentet och rådet om hur kontrollsystemet för traditionella egna medel fungerar².

Mellan 2016 och 2018 ställdes mer än 60 miljarder euro (netto) till förfogande, med ett årligt genomsnitt på över 20 miljarder euro. Detta motsvarar en ökning på 20 % jämfört med perioden 2013–2015.

Systemet för kontroll av traditionella egna medel grundar sig på rådets beslut 2014/335/EU, Euratom av den 26 maj 2014³, rådets förordning (EU, Euratom) nr 608/2014 av den 26 maj 2014⁴ och rådets förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 av den 26 maj 2014⁵.

I denna rapport beskrivs och analyseras tillämpningen av systemet för kontroll av traditionella egna medel under perioden 2016–2018⁶. Rapporten innehåller en redovisning av kommissionens kontroller av traditionella egna medel under denna period och omfattar andra åtgärder som vidtagits för att skydda EU:s ekonomiska intressen, bl.a. följande:

- Kontroller som kommissionen genomfört på plats i medlemsstater och deras uppföljning.
- Uppföljning av Europeiska revisionsrättens skrivelser om preliminära slutsatser.
- Granskning av oindrivbara anspråk som har avskrivits (Womis).
- Hantering av medlemsstaters fel som leder till förlust av traditionella egna medel.
- Hantering av databasen som relaterar till bedrägerier och oriktigheter (Ownres).
- Medlemsstaternas andra pilotprojekt beträffande revision av A- och B-konton.
- Assistans för kandidatländerna.

2. RAMVERK OCH METODIK FÖR SYSTEMET FÖR KONTROLL AV TRADITIONELLA EGNA MEDEL

2.1 Traditionella egna medel – tillsynsregler och verksamhetsregler

Uppbördens av traditionella egna medel är delegerad till medlemsstaterna enligt lag. De måste ställa de uppburna tullarna⁷ till EU-budgetens förfogande och behåller en schablonsats på

¹ Artikel 6.3 i förordning nr 608/2014.

² Tullar på import av varor från tredjeland samt sockeravgifter.

³ EUT L 168, 7.6.2014, s. 105.

⁴ EUT L 168, 7.6.2014, s. 29.

⁵ EUT L 168, 7.6.2014, s. 39, ändrad genom rådets förordning 2016/804 av den 17 maj 2016 (EUT L 132, 21.5.2016, s. 85).

⁶ Rapporten gäller de kontroller som utförts av EU-institutionerna (kommissionen och revisionsrätten). Den gäller inte de kontroller som utförts av medlemsstaterna. Resultatet av dessa kontroller redovisas i den årsrapport som upprättas på grundval av artikel 325 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

⁷ Med detta begrepp avses i lagstiftningen betalningar som görs av medlemsstaterna till EU-budgeten.

20 % av alla belopp i traditionella egna medel som gjorts tillgängliga för kommissionen⁸ som ersättning för sina uppbördskostnader, oberoende av de kostnader som de faktiskt ådragit sig. Medlemsstaterna är skyldiga att själva utföra kontroller och rapportera till kommissionen.

Kommissionen har emellertid också omfattande kontrollbefogenheter på detta område. I detta sammanhang är kontrollerna på plats viktiga redskap för att övervaka systemet för uppbörd av traditionella egna medel, genom att utföra olika typer av kontroller⁹ av medlemsstaternas rättsliga bestämmelser och handlingar.

Kommissionen måste också svara på de iakttagelser som revisionsrätten anför i sin årsrapport, sina särskilda rapporter eller preliminära granskningsresultat. Detsamma gäller för Europaparlamentets iakttagelser och rekommendationer under förfarandet för ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten. Kommissionen säkerställer att medlemsstaterna tillämpar EU-reglerna på ett riktigt sätt och rapporterar till budgetmyndigheten.

Kommissionens kontroller har följande tre huvudsakliga syften:

- Att upprätthålla likvärdiga förhållanden mellan medlemsstater och ekonomiska aktörer, oavsett var varorna förtullas inom EU, för att förhindra störningar i konkurrensen.
- Att förbättra uppbörden av traditionella egna medel. Kommissionen måste förvissa sig om att medlemsstaterna fullgör sina skyldigheter när det gäller uppbörden och tillhandahållandet av egna medel. Kommissionen kontrollerar de åtgärder som medlemsstaterna vidtagit beträffande uppbörden av egna medel, inbegripet anmälan av tullskulden i rätt tid och de rättsliga åtgärder som anses nödvändiga.
- Att informera budgetmyndigheten. Med hjälp av kontrollerna kan kommissionen bilda sig en uppfattning om hur effektivt och omsorgsfullt medlemsstaterna sköter arbetet med uppbörden och tillhandahållandet av egna medel, vidta nödvändiga åtgärder för att korrigera eventuella brister och slutligen rapportera till budgetmyndigheten.

Kontrollerna bidrar dessutom till att tullunionen fungerar på ett effektivt sätt och till en enhetlig tillämpning av EU:s bestämmelser, för att undvika kryphål där bedragare kan utnyttja eller förhindra att tullarna betalas.

Från och med den 1 maj 2016 tillämpas en ny tullagstiftning, och en ny lagstiftningsram för egna medel för perioden 2014–2020 tillämpas retroaktivt från den 1 januari 2014. Vidare

⁸ Under åren har denna procentsats ändrats från 10 % för belopp som gjordes tillgängliga före den 28 februari 2001 till 25 % för belopp som tillgängliggjordes mellan den 1 mars 2001 och den 28 februari 2014. För belopp som ställs till förfogande efter den 1 mars 2014 är tillämplig procentsats 20 %.

⁹ **Rättsliga bestämmelser:** Kontroll av medlemsstaternas bestämmelser om systemet för uppbörd av traditionella egna medel. **Handlingar:** Analys av räkenskapsutdrag och alla typer av bokföringsunderlag och filer från medlemsstaterna, inklusive medlemsstaternas rapporter om oindrivbara anspråk. **Kontroller på plats:** Kontroll av förenligheten hos de nationella systemen och de styrkande handlingarna med EU-lagstiftningen, ur såväl tull- som redovisningssynpunkt. Dessa kontroller utförs i egen regi eller gemensamt med de berörda medlemsstaterna.

komplimeras de kontroller av traditionella egna medel som utförs av kommissionen och medlemsstaterna av det löpande utarbetandet av förenklade handelsprocedurer.

2.2 Syften och metodik vid kontroller av egna medel på plats

Det främsta syftet med kontrollerna av traditionella egna medel är att förvissa sig om att förfarandena som tillämpas i medlemsstaterna följer relevant EU-lagstiftning, och att EU:s ekonomiska intressen skyddas och tillvaratas på ett lämpligt och enhetligt sätt, oavsett var varorna förtullas. Kontrollerna inriktas på olika tull- och redovisningsaspekter varje år. Det slutliga resultatet är harmonisering och förbättring av förfarandena i medlemsstaterna för att på ett effektivt, ändamålsenligt och konsekvent sätt skydda EU:s ekonomiska intressen.

Kommissionens kontroller på plats företas på grundval av noga angivna metoder och planeras inom ramen för ett årligt kontrollprogram, vilket baseras på riskanalys och omfattar ett antal teman som ska följas upp specifikt i en eller flera medlemsstater.

Alla kontroller genomförs med hjälp av standardiserade förfaranden och inbegriper användning av skraddarsydda revisionsverktyg för att säkerställa att kontrollerna genomförs och att rapporterna sammanställs på ett enhetligt sätt.

Vidare lanserades ett pilotprojekt om revision 2014, och 2016 om revision av hanteringen av A- och B-räkenskaper som ska utföras av medlemsstaterna själva. Även om resultaten generellt var positiva beslutade kommissionens avdelningar att avsluta detta gemensamma arbete, eftersom den förväntade synergien och effektiviteten inte uppnåddes.

3. KONTROLLER GENOMFÖRDA AV KOMMISSIONEN UNDER PERIODEN 2016–2018

Under perioden 2016–2018 utförde kommissionen **68 kontroller** som ledde till 233 iakttagelser enligt artikel 2 i förordning nr 608/2014. Fyra av kontrollerna genomfördes enligt det gemensamma revisionsinitiativet¹⁰.

Av de 233 noterade iakttagelserna hade 134 (57,5 %) än så länge en direkt ekonomisk effekt och 60 (25,8 %) fick följder i regelhänseende.

Räkenskaps- och tullrelaterade teman bedöms båda under kontrollerna.

3.1 Räkenskapsrelaterade teman

Hanteringen av A- och B-räkenskaperna¹¹ kontrolleras i alla besökta medlemsstater, tillsammans med det huvudsakliga tulltemat. Kontrollerna som utfördes under perioden 2016–

¹⁰ Kontroller i Danmark och Österrike.

¹¹ Medlemsstaternas räkenskaper över traditionella egna medel förs enligt följande:

— **Ordinarie räkenskaper** (A) för belopp som har uppburits eller som det ställts säkerhet för (dessa belopp överförs till EU-budgeten).

2018 på detta tema bekräftade att de flesta fel var engångsföreteelser och att systematiska fel var undantagsfall. Medlemsstaterna har tagit på sig de ekonomiska konsekvenserna av granskningsresultaten.

Den övergripande situationen förbättrades tack vare den betydelse som kommissionens kontroller hade för detta tema, och på grund av användningen i de flesta medlemsstater av elektroniska redovisningssystem som minskar risken för fel kopplade till manuella ingrepp. Medlemsstaterna måste dock fortsätta sina ansträngningar för att säkerställa en omsorgsfull hantering av de särskilda räkenskaperna och korrigeringarna av de ordinarie räkenskaperna, liksom för att tillhandahålla alla de uppgifter som erfordras enligt lag för att säkerställa tydliga och översiktliga utdrag.

En serie kontroller utfördes också i fem medlemsstater beträffande **tillförlitligheten i de ordinarie och särskilda räkenskaperna samt i de relaterade utdragen**. Den allmänna slutsatsen var att befintliga förfaranden för att ställa samman dessa utdrag följde EU:s bestämmelser och säkerställde skyddet av EU:s ekonomiska intressen. De granskningsresultat som förmedlades efter dessa kontroller gällde viss bristande överensstämmelse mellan de båda räkenskaperna och sena borttaganden från de särskilda räkenskaperna med en begränsad ekonomisk effekt.

3.2 Tullrelaterade teman 2016–2018

Under denna treårsperiod inriktades kontrollerna på följande:

2016

- Hanteringen av tullbefrielse och tullkvoter.
- Hanteringen av förmånstullar.
- Tillförlitligheten i de ordinarie och särskilda räkenskaperna.
- Strategin för kontroller av tullvärde (pilotprojekt).

2017

- Hanteringen av tullbefrielse och tullkvoter.
- Den externa unionstransiteringen och TIR-transiteringen.
- Strategin för kontroller av stora affärsenheter.

2018

— **Särskilda räkenskaper** (B) för belopp som inte har uppburits och som det inte ställts säkerhet för. Också belopp som det ställts säkerhet för men som är omtvistade kan föras in i dessa räkenskaper. Traditionella egna medel som motsvarar tullar som är **omöjliga att uppbära** avförs från det separata kontot efter en viss tidsperiod. Sådana belopp för egna medel ska samtidigt ställas till kommissionens förfogande (betalas), förutom om de visar sig vara omöjliga att uppbära på grund av force majeure eller av andra skäl som inte kan tillskrivas medlemsstaterna, eller på grund av att bokföringen eller underrättelsen om tullskulden skjuts upp i syfte att inte inverka menligt på en brottsutredning som berör unionens ekonomiska intressen.

- Strategin för kontroller av tullvärde.
- Strategin för kontroller av import av solcellspaneler.

De tullteman med störst risk för unionens ekonomiska intressen väljs ut för kontroll.

Mot denna bakgrund har undervärdering av varor identifierats som en betydande risk för medlemsstaternas finanser och för EU:s budget, vilket leder till stora förluster av traditionella egna medel och moms som inte uppbärs av medlemsstaterna, vilket framgår av kontrollerna av egna medel och utredningar som nyligen genomförts av Olaf¹². Faktum är att EU har drabbats av ett stort tullbedrägeri vars konsekvenser blev kännbara över hela EU. Internationella kriminella organisationer letade upp hamnar i EU med sämre kontroller för att komma undan med felaktigt deklarerade låga värden på textilier och skor som importerades från Kina.

Många medlemsstater har börjat vidta riktade åtgärder för att minska denna form av bedrägeri, men i Förenade kungariket har volymen av denna sorts handel fortsatt att öka till följd av landets bristande tullkontroller. Förenade kungariket stod 2016 för nästan 80 % av den del av EU:s import av textilier och skor från Kina som misstänktes vara undervärderad. Kontrollerna av traditionella egna medel har bekräftat att Förenade kungariket inte antog några effektiva åtgärder för att komma till rätta med denna bedrägliga verksamhet förrän i oktober 2017. Förenade kungariket vägrade dessutom att tillhandahålla de belopp i traditionella egna medel som EU-budgeten förlorat med anledning av landets underlåtenhet att handla, vilka uppskattades till 2,1 miljarder euro (netto) för 2011–2017. Kommissionen inledde följaktligen ett överträdelseförfarande gentemot Förenade kungariket i mars 2018 och översände sin ansökan till Europeiska unionens domstol i mars 2019.

Under 2016 och 2017 kontrollerades **hanteringen av tullbefrielse och tullkvoter** i elva medlemsstater.

Majoriteten av medlemsstaterna befanns följa EU-lagstiftningen och säkerställer därmed ett adekvat skydd av EU:s ekonomiska intressen. Brister identifierades dock beträffande hanteringen av tullkvoter, de utförda kontrollerna och när det gällde att tillgängliggöra belopp i traditionella egna medel i de fall en kvot endast tilldelats delvis eller nekats. Kommissionen uppmanade de berörda medlemsstaterna att skyndsamt åtgärda situationen ur regelmässig synvinkel, och att betala förlusterna av traditionella egna medel till följd av förvaltningsfel.

Under 2016 undersöktes dessutom **hanteringen av förmånstullar** i två medlemsstater, med fokus på förfaranden och villkor för beviljande av förmånlig tullbehandling, övervakning av ofullständiga deklarationer och saknade ursprungsbevis, kontroller och riskanalys samt efterföljande begäranden om ursprungsverifikation. Även om ett adekvat skydd av EU:s ekonomiska intressen säkerställs med beaktande av den övergripande situationen i

¹² Se Olafs rapporter från 2017 och 2018.

medlemsstaterna har i vissa fall ytterligare information begärts om nationella åtgärder som ska genomföras, för att se till att förfarandena tillämpas på rätt sätt.

Den **externa unionstransiteringen** undersöktes under 2017 i 18 medlemsstater. Syftet var att förvissa sig om att förfarandena för att ställa säkerhet vid, bevilja tillstånd för, kontrollera transiteringar och deras uppföljning av eventuella oavslutade transiteringar var förenliga med tillämplig lagstiftning och att de traditionella egna medlen har beräknats, fastställts och redovisats korrekt. Resultaten av kontrollerna rörde i huvudsak regelmässiga problem som medlemsstaterna uppmanades åtgärda snarast.

Strategin för kontroller av solcellspaneler kontrollerades i nio medlemsstater under 2018. Det övergripande målet med kontrollen av denna strategi var att utvärdera effektiviteten och ändamålsenligheten i medlemsstaternas system och förfaranden för att förhindra undandragande av ADD och CVD¹³ som ska betalas för solcellspaneler.

Kontrollerna visade att flera medlemsstater hade feltolkat bestämmelserna i förordningarna om antidumpningstullar och utjämningstullar för solcellspaneler när det gällde begreppet *avsända från*, liksom vad som definierade varors ursprung, vilket på ett konstlat sätt kom att begränsa tillämpningsområdet för förordningarna, vars syfte är att skydda EU:s industri. Detta fel fick ekonomiska konsekvenser för de berörda medlemsstaterna.

Det andra temat som undersöktes i 13 medlemsstater under 2018 var **strategin för kontroller av tullvärde**.

Kontrollerna omfattade en bedömning av medlemsstaternas strategier för kontroller av tullvärde, i syfte att hantera risken för import av undervärderade varor, särskilt textilier och skor från Kina, och se till att det deklarerade värdet är det rätta.

Kontrollerna avslöjade allvarliga brister i genomförandet av korrekta riskprofiler (t.ex. baserat på värdeförhållande/vikt som omfattar alla näringsidkare och riskvaror) för att på ett effektivt sätt inrikta sig på undervärderad import före övergången till fri omsättning. Faktum är att även om Olaf och kommissionens gemensamma forskningscentrum (JRC) har tagit fram *Clean Average Prices* (CAP) med riktlinjer för att upptäcka sändningar med textilier och skor från Kina som kan vara undervärderade¹⁴ var det flera medlemsstater som inte använde dem i praktiken. Detta icke-homogena tillvägagångssätt för att skapa riskprofiler har hindrat medlemsstaterna från att identifiera eventuellt undervärderade varor för kontroll, och har lett till att importflöden leds om till medlemsstater som anses vara mindre effektiva vad gäller att hantera undervärdering.

Resultaten av kontrollerna bekräftade att det behövs en enda ”tullsköld” för att eftersträva och skydda unionens ekonomiska intressen. Efter kontrollerna och resultaten avseende detta kontrolltema har riskanalyserna och kontrollerna av varor förbättrats i medlemsstaterna.

¹³ ADD (*anti-dumping duties*, antidumpningstullar), CVD (*countervailing duties*, utjämningstullar).

¹⁴ Metoden får stöd i en dom från domstolen (C-291/15).

En allmän slutsats som kommissionen drar av sina kontroller i medlemsstaterna under de senaste åren är att medlemsstaternas kontrollstrategier i allt högre grad förskjuts från tullkontroller vid tidpunkten för frigörandet av varor till tullkontroller efter frigörandet. Tullkontroller före eller i samband med frigörandet av varor är dock fortfarande oundgängliga för att komma till rätta med problemen med undervärdering och för att upptäcka nya typer eller mönster av bedrägerier eller oriktigheter.

4. UPPFÖLJNING AV KOMMISSIONENS KONTROLLER

4.1 Regleringsaspekter

Medlemsstaterna uppmanas att vidta åtgärder så snart brister eller kryphål upptäcks i nationell lagstiftning eller administrativa bestämmelser, för att få dem i linje med EU-kraven. Sådana ändringar, som anses vara nödvändiga för att harmonisera fastställandet och uppbörden av traditionella egna medel bland samtliga 28 medlemsstater, är en stor framgång för kommissionens kontroller. De identifierade iakttagelserna utgör dessutom en viktig källa till information om de problem medlemsstaterna ställs inför i tillämpningen av tulllagstiftningen och deras effekt på traditionella egna medel.

4.2 Resultat av tvister

Tolkningen av bestämmelser och förfaranden i vissa medlemsstater överensstämmer inte alltid med kommissionens krav. Om man inte kan hitta en ömsesidig lösning är det enda alternativet att inleda ett överträdelseförfarande (artikel 258 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt).

Under perioden 2016–2018 inleddes eller avslutades åtta överträdelseförfaranden (se bilagan för närmare upplysningar). Det mest framträdande av dem är ärendet som öppnats gentemot Förenade kungariket med avseende på undervärderingen av textilier och skor som ledde till en enorm förlust av egna medel som Förenade kungariket vägrade att tillgängliggöra.

4.3 Ekonomiska aspekter

Under perioden 2016–2018 betalades ytterligare anspråk, som totalt uppgick till mer än **105 miljoner euro** (+75 % jämfört med treårsperioden 2013–2015), till kommissionen efter iakttagelser som gjorts i kontrollrapporterna, i samband med annan kontrollverksamhet och till följd av uppföljningen av revisionsrättens granskningsresultat och domstolens beslut om överträdelseförfaranden rörande traditionella egna medel.

Den totala dröjsmålsränta som medlemsstaterna betalade uppgick till mer än **110 miljoner euro**.

5. ÅTGÄRDER FÖR ATT FÖRBÄTTRA UPPBÖRDEN AV TRADITIONELLA EGNA MEDEL

Utöver kontrollerna på plats i medlemsstaterna har kommissionen flera andra hjälpmedel för att övervaka uppbörden av traditionella egna medel.

5.1 Granskning av fordringar som är omöjliga att uppbära och som har avskrivits

Medlemsstaterna måste vidta alla erforderliga åtgärder för att ställa de traditionella egna medlen till kommissionens förfogande, förutom i de fall där uppbörd av medlen visar sig vara omöjlig i enlighet med artikel 13.2 i förordning nr 609/2014 på grund av följande:

- Force majeure.
- Andra skäl som inte kan tillskrivas medlemsstaterna.
- På grund av att bokföringen eller underrättelsen om tullskulden skjuts upp i syfte att inte inverka menligt på en brottsutredning som berör unionens ekonomiska intressen.

Enligt EU:s bestämmelser ska medlemsstaterna rapportera belopp över 100 000 euro som är omöjliga att uppbära till kommissionen (avskrivningsrapporter¹⁵), för vilka de inte anser sig ha något ansvar. Kommissionen lämnar därefter sina synpunkter på varje rapport. När det gäller belopp som underskrider tröskelvärdet ovan gör kommissionen regelbundna stickprovsbedömningar i samband med kontrollerna på plats, eftersom det inte finns något särskilt rapporteringskrav.

För att hjälpa medlemsstaterna i bedömningen av deras potentiella ekonomiska ansvar för traditionella egna medel som är omöjliga att uppbära har kommissionen utfärdat ett arbetsdokument – kompendiet – med de kriterier som har använts för att bedöma avskrivningsrapporterna. Arbetsdokumentet förmedlades till alla medlemsstater första gången i samband med mötet i rådgivande kommittén för egna medel den 6 december 2012. Den senaste reviderade versionen av den 8 mars 2018, som beaktar ändringar i EU-lagstiftningen och relevant rättspraxis i fråga om traditionella egna medel, förmedlades till alla medlemsstater på deras respektive officiella språk den 1 juni 2018.

Medlemsstaterna måste för varje relevant fall utarbeta en strukturerad rapport och skicka den till kommissionen via en flerspråkig databas som kallas Womis (*Write-Off Management and Information System*). Womis uppdateras regelbundet och medger en effektiv och säker hantering av medlemsstaternas rapporter.

Behörig avdelning hos kommissionen granskar rapporten och lämnar synpunkter till medlemsstaten inom en lagenlig tidsfrist på sex månader. Synpunkterna rör den motivering

¹⁵ **Avskrivningsrapport:** Förfarande enligt artikel 13 i förordning nr 609/2014 för övervakning av medlemsstaternas potentiella ekonomiska ansvar för belopp över 100 000 euro som är omöjliga att uppbära. Under förfarandet lämnar kommissionen ett yttrande om huruvida de traditionella egna medlen blev omöjliga att uppbära på grund av skäl som inte kan tillskrivas medlemsstaterna. Syftet med kommissionens granskning av avskrivningsrapporterna är att bedöma graden av omsorg som medlemsstaterna visat i sitt arbete med att fastställa och från de ekonomiska aktörerna uppbära de tullar som motsvarar traditionella egna medel. Tröskeln för rapportering av belopp som är omöjliga att uppbära höjdes från 50 000 euro till 100 000 euro genom rådets förordning nr 609/2014 från och med den 1 oktober 2016.

som medlemsstaten kan åberopa för att inte tillhandahålla kommissionen de traditionella egna medel som motsvarar tullarna som är omöjliga att uppbära.

Under perioden 2016–2018 inkom 214 avskrivningsrapporter till kommissionen, vilka omfattade ett belopp på totalt 124 633 046,19 euro. Under samma period¹⁶ ansåg kommissionen att förlusten av traditionella egna medel inte kunde tillskrivas medlemsstaterna när det gällde 91 rapporter, omfattande 30 435 940,72 euro. I 159 fall, vilka omfattade **77 289 805,76 euro**, ansåg kommissionen att beloppen visat sig omöjliga att uppbära av skäl som åtminstone delvis kunde tillskrivas de berörda medlemsstaterna. I fem fall ansågs rapporteringen till kommissionen vara inkorrekt eller förhastad (3 253 457,74 euro).

För att bedöma huruvida förlusten av traditionella egna medel kan tillskrivas medlemsstaterna måste en noggrann analys göras av rapporten. Till följd av denna många gånger långa process höll vid tidpunkten för utarbetandet av denna rapport fortfarande upp till 330 avskrivningsrapporter (167 590 097,16 euro) från åren 2009–2019 på att granskas.

5.2 Hantering av fel vid fastställande som leder till en förlust av traditionella egna medel

Kommissionen följde upp de förvaltningsfel som begåtts av medlemsstaterna till förfång för EU:s ekonomiska intressen under perioden 2016–2018 (fall som upptäckts genom kontroller på plats, beslut om nationell återbetalning eller eftergift på grund av förvaltningsfel, frivilligt tillhandahållande av betalningar från medlemsstaterna till följd av förvaltningsfel för vilka de påtar sig det ekonomiska ansvaret för förluster av traditionella egna medel, avvisade avskrivningar av belopp som är omöjliga att uppbära på under 100 000 euro etc.). Som ett resultat ställde medlemsstaterna **52,9 miljoner euro** till förfogande under perioden 2016–2018. Dessutom betalades **43,2 miljoner euro** i dröjsmålsränta.

5.3 Databasen Ownres

Enligt artikel 5.1 i förordning nr 608/2014 ska medlemsstaterna informera kommissionen om fall av bedrägerier och oriktigheter som gäller anspråk på mer än 10 000 euro. Denna information rapporteras via databasen Ownres, vilken sköts och underhålls av kommissionen.

Ownres förser kommissionen med information som är nödvändig för att övervaka uppbörden och förbereda dess kontroller på plats. Den används också av Olaf för olika analyser, och rapporterade data utvärderas i detalj i årsrapporten från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om skyddet av EU:s ekonomiska intressen – kampen mot bedrägerier.

I början av 2019 innehöll Ownres-databasen **106 361** fall av bedrägerier eller oriktigheter (antingen ”öppna” eller ”avslutade”), jämfört med **90 204** fall i början av 2016. Detta är en ökning på omkring **17,91 %** eller **16 157** nya fall som rapporterats under treårsperioden 2016–2018.

¹⁶ Följande siffror inkluderar även rapporter som ursprungligen hade skickats in före 2016.

Under mötet i rådgivande kommittén för egna medel som anordnades i Bryssel den 6 juli 2017 presenterade kommissionens avdelningar en uppgradering av Ownres och ett arbetsdokument om hur resultaten av uppbördsåtgärder ska rapporteras för Olafs utredningar.

5.4 Övervakning av situationen i anslutande stater

Kommissionen ger kandidatländerna teknisk assistans så att de utvecklar den administrativa kapacitet och inför de system som är nödvändiga för att genomföra unionens regelverk avseende traditionella egna medel vid anslutningen. Kommissionen bedömer också beredskapen hos kandidatländerna i detta avseende.

På detta område gjorde kommissionen ett övervakningsbesök under 2016 inom ramen för anslutningsförhandlingarna beträffande Montenegro. Detta informationsuppdrag visade tydligt att Montenegro behöver mer tid för att anpassa sina förvaltningsförfaranden och mobilisera de olika aktörer som berörs av ett system för egna medel.

Efter anslutningskonferensen med Serbien den 25 juni 2018 öppnades formellt kapitel 33 i unionens regelverk (finansiella bestämmelser och budgetbestämmelser) för anslutningsförhandlingar. Som ett första steg uppmanades de serbiska myndigheterna att fylla i ett omfattande frågeformulär om systemet för egna medel för att identifiera och planera framtida åtgärder beträffande information och teknisk assistans på detta område.

6. SLUTSATS

Resultaten som registrerades mellan 2016 och 2018 visar att kommissionens kontroller av traditionella egna medel och den systematiska uppföljningen av iakttagna brister fortsätter att vara outhärliga och effektiva för att förbättra uppbörden av traditionella egna medel och slå vakt om att EU:s ekonomiska intressen skyddas.

Kontrollerna fortsätter att vara ett nyckelverktyg för att harmonisera och förbättra efterlevnaden av EU-reglerna. Deras ekonomiska effekt är avsevärd, vilket illustreras av det ytterligare nettobelopp som ställdes till EU-budgetens förfogande på **cirka 388 miljoner euro under 2016–2018**. Detta resulterar i betydande incitament för medlemsstaterna att i tid och till fullo ställa traditionella egna medel till EU-budgetens förfogande. Utöver detta bidrar kontrollerna till att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och redovisningsreglerna och skyddar därmed EU:s ekonomiska intressen, vilket ger en kraftfull mekanism för att bekämpa och förhindra skadliga konkurrensstörningar.

Kommissionen kommer att ställas inför flera utmaningar på området traditionella egna medel. I synnerhet Brexit är en viktig fråga för tullunionen som redan har tvingat kommissionen och medlemsstaterna att avsätta betydande resurser för att förbereda flera olika möjliga scenarier

och vidta alla åtgärder för att skydda unionens ekonomiska intressen med avseende på EU-budgetens intäkter.

Den internationella handelns utveckling och trender såsom e-handel innebär också hot och möjligheter, vilket kräver nya redskap och ett fortsatt nära samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna för att förbättra de riskbaserade tullkontrollerna och säkerställa en effektiv tulluppbörd.

Mot denna bakgrund har de av kommissionens avdelningar som ansvarar för traditionella egna medel stärkt sitt samarbete under senare år, för att stå rustade inför de utmaningar som väntar. De kommer att ta fortsatta initiativ för att förbättra tullunionens funktionssätt.